

indrets del país per tornar a reclamar la variant d'Olot i de les Preses. És increïble que a la Garrotxa hi hagi una falta d'infraestructures de transport i comunicacions tan impròpia del temps en què vivim, un fet especialment greu si tenim present que és la quarta comarca més industrialitzada de Catalunya, amb un pes que representa el 48 % de l'activitat econòmica —i que augmenta en nombre de treballadors si hi sumem els dels serveis vinculats. Durant anys han desfilat per la Garrotxa tot de consellers del ram, proment terminis d'execució, i no se n'ha complert ni un. Tot un desastre!

EL GIRONÈS

Text i foto > **DANI VIVERN**

Mòbils en moviment | El Festival Internacional del Circ Elefant d'Or vindrà a Girona, si la pandèmia no hi posa més traves, aquest juny, però sense carpa. Les dificultats logístiques i els condicionaments sanitaris hi obliguen. És un altre cop a la indústria cultural i de l'espectacle. Per això s'estan buscant maneres d'esquivar els contagis mitjançant tecnologies l'element central de les quals és el mòbil, com no podia ser d'altra manera. Així, a Girona s'està fent una prova pilot, patrocinada per l'Ajuntament, la Universitat de Girona, les cambres de comerç de Girona i Barcelona i el Departament de Polítiques Digitals de la Generalitat, per engegar una aplicació denominada «Obrir Girona». El ciutadà podrà mostrar al mòbil els certificats de proves i vacunacions que, validats pel Col·legi de Farmacèutics, li permetran l'entrada a tota mena d'esdeveniments públics. Aquesta aplicació és una creació del Centre Blockchain de Catalunya.

De passada, que en preparin una altra per controlar els milers d'aplicacions, contrasenyes i protocols d'accés que ens obliguen a tenir per sobreviure. El progrés tecnològic que el capità Nemo propugnava —*mobilis in mobile*— no era ben bé això...

Nits de llum i so | De fet, ja no ve d'aquí. Si el consistori es pot gastar diners per estudiar «l'impacte del confinament en el paisatge sonor» de

la ciutat, i treure'n la valuosa conclusió que el soroll s'ha reduït a les zones amb més vida nocturna, qualsevol cosa és possible. Com posar una tanca perimetral al mirador del parc del Migdia —la broma ha costat 20.400 euros— perquè uns quants brètols hi feien gresques que molestaven el veïnat. Minúcies, en comparació amb les destrosses a l'estil *Kristallnacht* com a fi de festa habitual de cada manifestació de protesta. Hi ha molt de pa a l'ull, i no veure-hi és perillós, sobretot en política.

Mentrestant, l'oposició no perd pistonada a l'hora de posar pals a les rodes al pla d'inversions que preveia l'equip de govern. És cert que hi havia partides poc «productives» o, dit ras i curt, capricioses, però n'hi havia d'altres de ben necessàries: millores a diverses escoles, equipaments i vehicles per a les brigades municipals i per a la Policia Municipal, enllumenat... i moltes altres que de moment han quedat aturades. Això sí, s'havia de prioritzar la restricció horària als vehicles de motor a la carretera dels Àngels per afavorir els ciclistes. Com si tinguessin gaires miraments a l'hora de transitar a tota velocitat pels camins de Sant Daniel, Taialà, Sant Gregori i, fins i tot, a racons fins ara tranquils per als viants, com el volcà de la Crosa.

Un mar de llibres | Entre els establiments que han tancat, vençuts per la inacabable pandèmia, hi ha El Portal del Col·leccionista, al carrer de la Força, més conegut com a Can Cortés pel seu fundador, Joan Cortés. Des que va obrir les portes l'any 1974, han passat per aquell local famosos de tot arreu —i no solament col·leccionistes o bibliòfils—, atrets tant pels materials que Cortés ha anat aplegant amb paciència i saviesa com per la seva conversa, agradable i farcida d'anècdotes.

>> Joan Cortés, fundador d'El Portal del Col·leccionista, al carrer de la Força de Girona.

Ell i la seva filla intentaran digitalitzar el negoci, com tants d'altres. Esperem que aquells prestatges impassibles, l'olor de paper antic, la llum groguenca i aquella porta —sovint oberta de bat a bat quan feia bo— que impedia al temps fer de les seves, tinguin una nova vida en l'oceà binari.

EL PLA DE L'ESTANY

Text > **XAVI XARGAY I OLIVA**

Cinema a Banyoles | A la segona meitat del segle passat, Banyoles va ser un punt de referència en la difusió cinematogràfica: el cineclub aplegava persones provinents d'arreu de la província per mirar pel·lícules de culte que estaven difícilment a l'abast del públic. Però durant el segle XXI, Banyoles ha estat orfe de sales de cinema: una és ara un bloc de pisos i el Teatre Municipal; l'altra, un bloc de pisos i un supermercat. Per això és lloable la iniciativa de l'Ajuntament d'adquirir un equipament tècnic nou per a l'Auditori: una pantalla de vuit metres d'amplada per sis metres d'altura i un projector d'alta definició. De moment, s'hi projectaran, a més de l'habitual documental del mes, les pel·lícules del Cicle Gaudí de Cinema, a més d'altres films puntuals, com els del cicle VOC d'Òmnium Cultural. L'aposta de l'Ajuntament és «incloure aquesta programació de cinema dins la programació estable de cultura de la ciutat amb la projecció de films diferents dels dels circuits comercials». Recupera, doncs, l'esperit inquiet i innovador del cinema club del segle passat. També és cert que, en aquells temps, els caps de setmana els banyolins havien de fer llargues cues per poder mirar una sessió doble.

>> Cartell per anunciar les xerrades d'Òmnium «Les baumes de l'Estany». (Foto: ÒMNIMUM DEL PLA DE L'ESTANY)